

[3] Ταῦτα δὲ λαβὼν κατὰ νοῦν ἀναχωρεῖν ἔκρινε τῆς Ῥαβέννης, καίτοι γε ἐνστήναι τῇ ταύτης πολιορκίᾳ διανοούμενος ἄχρις ἀλώσεως· Ἰόβιος γὰρ αὐτῷ τοῦτο παρήνει, ὃς ἐπειδὴ τῶν ἐν Λιβύῃ διαμαρτεῖν ἔγνω τὸν ὑπὸ Ἀττάλου σταλέντα, τέλεον εἰς τὸ τὰ Ὀνωρίου πράττειν ἐτρέπη, κακηγορῶν τε Ἄτταλον Ἀλαρίχῳ διετέλει, πείθειν σπουδάζων ὡς, ἐπειδὴν κρατήσειε τῆς βασιλείας, αὐτῷ πρῶτον ἐπιβουλεύσοι καὶ πᾶσι τοῖς κατὰ γένους ἀγχιστεῖαν προσήκουσιν.

[1] Ἀλαρίχου δὲ τῶς ἐμμῶνεν τοῖς πρὸς Ἄτταλον ὅρκους ἐθῶλοντος, ἀναιρεῖται μὲν Οὐάλης ὁ τῆς ἵππου στρατηγός, εἰς προδοσίας ἐμπεσὼν ὑποψίαν, ἐπήει δὲ ταῖς Αἰμιλίας πόλεσιν Ἀλάριχος ἀπάσαις, ὅσαι τὴν Ἀττάλου βασιλείαν ἐτοίμως δέξασθαι παρητήσαντο. [2] Καὶ τὰς μὲν ἄλλας σὺν οὐδενὶ παρεστήσατο πόνῳ, Βονωνίαν δὲ πολιορκήσας, ἀνασχομένην ἡμέραις πολλαῖς οὐ δύνηθεις ἐλεῖν, ἐπὶ Λίγυας ἐχώρει, κάκείνους Ἄτταλον δέξασθαι βασιλῶα συναναγκάσων· Ὀνωρίου δὲ γράμμασι πρὸς τὰς ἐν Βρεττανίᾳ χρησαμένου πόλεις φυλάττεσθαι παραγγέλλουσι, δωρεαῖς τε ἀμειψαμένου τοὺς στρατιώτας ἐκ τῶν παρὰ Ἡρακλειανοῦ πεμφθέντων χρημάτων, ὁ μὲν Ὀνώριος ἦν ἐν ῤαστώνῃ πάσῃ, τὴν τῶν ἀπανταχοῦ στρατιωτῶν ἐπισπασάμενος εὖνοϊαν.